

Pluris usurpator, & ini quis est: quartum iustum quoque esse & legitimum & æquum patet. Ius ergo etiam ipsum legitimum, & æquum erit: iniuria contraria illegitima & iniqua. Nam quia iniustus etiam est pluris usurpator, circa bona non omnia ver- sabitur: sed circa ea tantum, in quibus fortuna prosperitas & aduersitas consistit, quæ semper quidem absolute ac simpliciter bona sunt, quibusdam tamen non semper bona evadunt: homines autem ea optant, ac persequuntur. At non opus est opere enim deberent, ut quæ simpliciter sunt bona, sibiipsis quoque bona essent: & eligere ea quæ sibiipsis bona sunt. Quanquam iniustus non semper plus, sed in iis quæ simpliciter mala sunt, minus etiam elegit, sed quia minus de malis esse quodammodo bonum videtur, in bonis autem est pluris usurpatio: propriea pluris esse usurpator videretur, est item iniquis. hoc enim continet, & commune est: nec non illegitimus, hoc est legum transgrefso, id est iniurias omnem iniustitiam continet: estque omni iniustitiae commune.

CAPUT III.

Quoniam autem illegitimus iniustus, legitimus vero iustus est: omnia legitima esse quodammodo iusta perspicuum est. nam quae sunt à legumlatrice facultate definita, ea legitima sunt: quodcum singula iusta esse affirmamus; leges autem de omnibus præscribunt, ea spectantes quæ vel cōmuniter omnibus conferunt, vel optimis quibusque, vel principaliibus, qui scilicet aut virtute, aut tali aliquo modo huiusmodi fuerint: atque ita uno quidem modo ea iusta dicimus, quæ scilicet eiusque partes civili societati & efficiunt, & conseruant. **Q**uin etiam lex præcipit & id quod fortis viri opus est, ut non deserere ordines, non fugere, non abiicere arma: & id quod est temperantibus, ut non committere adulterium, non contumeliosè se gerere: & id quod est mansueti, ut non verberare, non maledicere: simili modo quoque secundum alias virtutes & virtutia alia iubet, alia prohibet, accepta quidem les est, quæ recte: mala, quæ tumultuarie posita est. Atque hec quidem iustitia virtus perfecta est, non absolutè zamen, sed ad alterum, ut propter ea sepe iustitia virtutum præstantissima esse videatur: & neque hesperus, neque lucifer stradeò admirabilis, adde quod in proverbiū dicimus,

Iustitia in se virtutes complectitur omnes.

A Αγ^η ἡ πλεονάκτης, καὶ ὁ αἴσιος, οὗτος δῆλος, οὐ τούτη δίκαιος ἐστιν ὅ, τε νόμιμος, καὶ ὁ ἴσος: τὸ μὲν δίκαιον ἀεὶ, τὸ νόμιμον, καὶ τὸ ἰσον τὸ δι’ αἰδίνειν τὸ παρανομοῦ, ή τὸ αἴσιον, ἐπειδὴ τούτη πλεονάκτης ὁ αἴσιος, περὶ τὸ αἰγαθόντες, οὐ παρανομοῦ, διηγέρει σοι δικτυάζειν καὶ αὐτὸν καὶ, οὐδὲ μὲν ἀπλός εἰεὶ αἰγαθόντι τούτη, οὐδὲ αἰεὶ. οἱ δὲ αἰθρίων πειράται τούτῳ διχοτόμει τούτῳ στρέψειν οὐδὲν αἰτήσει, οὐδὲ μέτρα μὲν τούτῳ αἰγαθόντι, καὶ αἰτοῦσι αἰγαθόντι, οἱ αἴσιοις αἰγαθόντι ἔτι, αἰρεῖσθαι τούτη, ταῦτα αἴτοις αἰγαθόντι, οἱ δὲ αἴσιοις οὐδὲν τούτῳ πλέον αἰρεῖσθαι, αλλὰ καὶ τὸ δικτυόν, οὐδὲ τούτῳ αἰπλός κακοῦν, αλλὰ ὃ τι δοκεῖ καὶ τὸ μέσον κακοῦν αἰγαθόν τοις ἔτι, την δι’ αἰγαθόντι δικινή πλεονάκτησι. Σια τούτῳ δοκεῖ πλεονάκτης ἔτι. Εἶτα τούτῳ πλεονάκτης καὶ κοινόν, καὶ παρανομος. πάτερ γοῦ πλεόχει καὶ κοινόν, καὶ παρανομος. πάτερ γοῦ οὐ παρανομά, οὐτοι οὐ αἴσιοτες, πλεονάκτης πάτερσιν αἴσιούν, καὶ κοινόν δια πάτερσιν αἴσιες.

Κεφαλαιον γ.

Επεὶ δὲ ὁ παράνομος, ἀδίκος λιτός ὁ δὲ
νόμιμος, δίκαιος, διὸ λον ὅτι πάντα τὰ τέ
νομιμά δέση πως δίκαια· τά τι γὰρ ὡραῖοι μήτρες
ταῦτα τῆς τυραννεπτῆς, νόμιμά δέση καὶ ἐκεῖσον
πούνταν δίκαιον έτι) φασθή. οἱ δὲ νόμοι αὐτο-
ρεψοις οὐδεὶς αἴπατων, συγχρόμονται τῷ νο-
μῇ συμφέροντος πάσιν, οἱ ποὺς αὐτοῖς εἰς τοὺς
κυρίους, οἱ κατ’ αρετὴν, οἱ κατ’ ἀλογονία
Ἐγποτοιούσιν. ὥστε, ἵνα μὲν Ἐγποτοιούσιν
λέγομεν, τὰ ποιητικά, οἱ φυλακτικά τῆς δι-
δαχμονίας οὐ τῷ μορίον αὐτῶν, τῷ πλει-
κύν κοιτανίᾳ. προστάπεις δὲ ὁ νόμος, οὐ ταῖς
αὐτρείου ἔργα ποιεῖν, οὐδὲ μὴ λείπειν τὰς τά-
ξειν, μηδὲ φεύγειν, μηδὲ ἀπτεῖν τὰ ὄπλα· οὐ
ταῖς τὰ σύρεσιν, οὐδὲ μὴ μοιχαίειν, μηδὲ υ-
ερεῖσιν· οὐ τὰ τῷ φρέσον, οὐδὲ μὴ τύπτειν, μηδὲ
κακοποεῖν οὐδὲν. οὐδὲ καὶ τὰς δικαὶας αρ-
τεῖς οὐ μοιχαίεις, τὰ μὲν καλεῖσθαι, ταῖς δὲ α-
παγορεύειν ὄρθρος εἰδύ, οἱ κατέρρος ὄρθρος· χεῖ-
σον δὲ, οἱ απαγεδισμένοις. αὕτη μέροις οἱ
δικαιοστινί, αρετὴ μέρες τελεία, αἷς οὐχ
απλῶς, μηδὲ φεύγεις ἔτερον οὐδὲ δια το πλα-
λάνεις κακεῖσι τῷ φρέσῃ έπι δοκεῖν δίκαιο-
σιν· οὐδὲ ἔσπερος, οὐδὲ ἔφος, οὐδὲ θεα-
ματος· οὐδὲ παρομιαζόντων φρεμόν.

Ἐν τῷ μικροσύνῳ συλλίγεται πάντα
εἰστὶν οἱ.